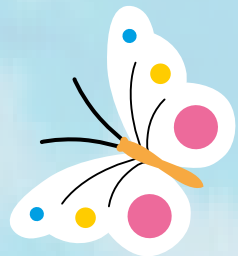

SETKÁNÍ

zanechávají stopy

Cíl

Začít spolu a pojmenovat si společnou odpovědnost jeden za druhého. Máme před sebou mnoho setkání. Setkání bývají různá. Některá příjemná, jiná nepříjemná, ale ze všech se dá něco nového naučit! Biblický text: *Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. (...) Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. (Řím 12,15–18)*

Pomůcky

dostatečný počet barevných filcových nebo papírových puntíků, příp. obrázků bílého motýla nebo dva bílé šátky, příp. „zlatý“ prášek

Postup

Úvod

Ve zvláštní (první) den, tak se také zvláštním způsobem pozdravíme. Mohli bychom se pozdravit všelijak. Děti mohou vymýšlet jak a při menším počtu mohou se „svým pozdravem“ obejít ostatní. Např. placák, podání ruky, zamávání...

Každého se jemně dotkneme prstem na prst. Děti si mohou vybrat, na který prst které ruky jemný dotek chtějí.

- Přemýšlíme, co by to mohlo být a co by se s tím dalo dělat. Děti to mohou znázorňovat. Dohlédneme, ať platí pravidlo, že „to“ nejde dolů. Např. Nejde to setřít, setřást, sklepat... Na otázku, co to je, neodpovídáme a necháváme všechny možnosti, které děti vymyslely, otevřené.
- Dopředu nebo na jiné vhodné místo se půjdou setkat ti, kteří „to“ mají na ukazováčku (kdo z nich na pravé a na levé ruce), na prostředníčku, prsteníčku, palci... Která skupina byla nejpočetnější? Která má jen jednoho? A která úplně chyběla?

Společné místo

Pokud je v místnosti dostatek prostoru, kam se mohou všichni postavit, zařadíme následující: Postavíme se do kruhu a každý svůj prst, kde „to“ má, namíří doprostřed.

Jeden po druhém můžeme jít ukázat, kde „svůj“ střed vidíme, a „svůj“ prst na to místo položíme. Pro děti možná bude v tu chvíli těžší, být k sobě ohleduplné, protože jich bude muset chvíli vydržet víc na jednom místě, ale je to určitě dobré cvičení.

K označení „středů“ zapojíme jen tolik dětí, aby situace zůstala přehledná. Tam, kde je nejvíce prstíků, položíme bílý puntík.

Ti, kteří budou uprostřed, chvíli vydrží a pak „se rozletí“ na místa. Skupina, která se neúčastnila, jim to může odstartovat.

Egon, motýl se sněhobílými křídly

Ukážeme dětem obrázek motýla, příp. jej může několik dětí vytvořit na zemi z několika bílých šátků. Hledáme pro něj jméno a přidáme je ke jménu Egon jako příjmení. Např. Egon Belásek. Egon Emanuel. Apod.

Převyprávíme příběh, příp. si jej společně přečteme.

Úplný text příběhu je součástí časopisu DUHA 1 (2020/ 2021).

Náš Egon byl malý, sněhobílý a odvážně se rozletěl do světa hledat kamarády.

Děj příběhu můžeme doplnit následujícími činnostmi:

Všichni účastníci se pohybují v prostoru.

A svět byl plný motýlů!

Každé dítě dostane jedno filcové nebo papírové kolečko a mohou se pohybovat po místnosti.

Egon zesmutněl a schoval se v houští.

Všichni si sednou na místa.

Rozhovory motýlů mohou děti spontánně vymýšlet.

Modrásci řekli Egonovi... Např. Ty máš ale divné jméno! Apod.

Žlutásci řekli...

Fialový motýl řekl...

Každý, kdo chce, mu může něco říct.

„Setkání mohou být opravdu krásná!“ pomyslel si Egon, když se vrátil domů.

„Ale mohou i bolet,“ přemýšlel dál a malinko posmutněl, protože si zase vzpomněl na svá sněhobílá křídla. Když se však na ně podíval, nemohl uvěřit vlastním očím. Měl na nich několik puntíků!

Opravdu! Jeden modrý jako nebe, jeden citrónově žlutý a jeden fialový.

Egon si protřel oči, „Je to možné?“ zapochyboval. Ano. Je to tak! Přesně puntíky těchto barev!

A nezmysly. Prach z jiných křídel přeletěl na něj.

Děti mohou své puntíky položit na obraz motýla, příp. je do obrazu motýla nakreslit.

Barvy teď k němu patřily. Egon byl tak rozrušený, že se mu křídla začala zase třást. Cítil se, jako by na nich měl vzácný poklad.

„Zítra půjdu zase nasbírat pár puntíků,“ rozhodl se. „A kdo ví? Možná mají modrásek, žlutásek i ten fialový motýl po dnešku na svých křídlech malý sněhobílý puntík. Dárek ode mě?“ zašeptal a spokojeně usnul.

Rozhovor

S menšími dětmi zopakujeme porozumění příběhu.

- Které setkání bylo pro Egona nejméně příjemné? Které bylo nejhezčí?
- Které setkání bylo pro tebe o prázdninách nejméně příjemné? A které bylo nejhezčí?
- Na která setkání se ve škole těšíš? A na která vůbec ne?

Práce s pracovním listem

- Vybarvěte/ Nakreslete si svého prázdninového motýla a udělejte mu puntíky podle toho, s kým jste se setkali a jaká ta setkání byla.
- Vybarvěte/ Nakreslete si svého zářivého motýla a udělejte mu puntíky podle toho, na jaká setkání se ve škole těšíte a na jaká ne.
- Vybarvěte/ Nakreslete si svého motýla a napište doprostřed, co se dá všechno dělat, aby lidem kolem vás bylo dobře.

Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. (...) Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré. Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji. (Řím 12,15–18)

Výrobky dětí můžeme použít při mši svaté.

Myšlenka příběhu

Varianta pro mladší děti:

Ať je to jak chce, vždycky stojí za to zkusit to znovu a vydat se každé ráno „posbírat pár puntíků“. A Bůh je vždycky s tebou, v dobrém i zlém.

Varianta pro starší děti:

Kdyby příběh pokračoval, byl by z Egona nakonec pestrý motýl, protože každé setkání zanechává stopy. Někdy hezké, jindy nepříjemné. Když se setkáváme, je to, jako když malujeme jeden druhému do srdcí. Něco z nás v tom druhém vždycky zůstane a naopak.

Jakou barvu vezmeš a jestli bude tvůj štětec jemný, tvrdý, bude škrábat nebo udělá kaňku – to už záleží jen na tobě.

Boží otisk

Můžeme se znovu zamyslet nad tím, co to máme od začátku setkání na svém prstu. Když teď známe příběh... Co by to mohlo být?

Mezi všemi těmi našimi obtisky různých setkání je ještě jeden zvláštní obtisk.

I Bůh se do nás obtiskl. Jako lidé jsme jeho obrazem. V Ježíši se stal jedním z nás, lidé se s ním setkávali a on se otiskával do jejich srdcí. Dnes už se s Ježíšem takovým způsobem setkávat nejde, ale můžeme se s ním setkávat jinak.

Děti mohou pojmenovávat, kde nebo jak... a určitě mezi ně patří i hodiny náboženství.

Rozloučení

Na rozloučenou si mohou dát děti jeden druhému jemný „otisk“ prstu na prst.

Nebo se postavíme do dveří a otiskneme každému dítěti na prst „zlatý“ prášek.

